

студентам бачити та усвідомити практичну користь від вивчення мови, що і є запорукою успіху.

Судячи з власного досвіду, можна підсумувати та узагальнити, що метод проектів дозволяє перетворити заняття в дискусійний, дослідницький клуб, в якому вирішуються цікаві, практично значимі проблеми. Він забезпечує розвиток пізнавальної активності студента, вмотивованого проблемним протистоянням відомого і невідомого, має на меті активізацію процесу пізнання і осмислення нового, а також опанування новими лексичними одиницями, дозволяючи зробити навчання посильним для всіх студентів завдяки їх участі в різноманітних проектах

Тому застосування методу проектів у навчальній діяльності набуває особливого статусу та важливості для ефективного методичного забезпечення навчального процесу. І безперечно, що ефективність проектно спрямованого навчання іноземних мов залежить від бажання та здатності педагогів втілювати цей метод у реальні дії та практику. Використання методу проектів у навчанні граматики англійської мови дає можливість студентові підвищити свій інтелектуальний, професійний та культурний рівень.

Аліна Джурило,
*кандидат педагогічних наук,
Інститут педагогіки НАПН України
(м. Київ, Україна)*

ДО ПИТАННЯ ПРО ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЇЇ РЕЗУЛЬТАТІВ

Європейські процеси інтеграції освіти визначили як пріоритет процеси інтернаціоналізації, що зорієнтовані на забезпечення відповідності змісту і результатів освітніх програм вимогам сучасної економіки, що базується на знаннях та вимогах глобального ринку праці.

Стратегія і тактика побудови освітнього процесу в сучасному світі передбачає впровадження навчання з використання освітніх підходів та

методів, що спрямовані на формування досвіду самостійного вирішення пізнавальних, комунікативних, організаційних та інших завдань майбутньої (професійної) діяльності. Відповідно, при розробці навчальних програм необхідно брати за основу не процес викладання, а результати навчання, і тим самим збагатити якість навчального досвіду, який отримують учні. Планування результатів навчання сприяє більшій систематичності в проектуванні програм, забезпечує ефективність процесу навчання.

Оцінка якості освітньої діяльності включає в себе наступні елементи (рис. 1):

Рис. 1. Діаграма оцінки якості освітньої діяльності

Є три критерії, на які ми з об'єктивних причин не можемо впливати, а якщо і можемо, то лише опосередковано: якість державних освітніх стандартів, вимоги роботодавців. Тепер зупинимося на тих елементах, на які ми можемо впливати та змінювати, підвищуючи таким чином їх рівень і якість освіти загалом.

Якість педагогічного склад: на якість цього елемента можна вплинути, якщо ввести такі показники, як рейтинг вчителя (анкетування «викладач очима учнів»), конкурс педагогічної майстерності, особистий кабінет вчителя в корпоративній інформаційній системі та ефективний контракт, в якому конкретизовано трудові обов'язки вчителя, умови оплати праці, показники та критерії оцінки ефективності для призначення стимулюючих виплат залежно від результатів праці і якості послуг, що надаються.

Якість освітніх технологій: загалом використовуються в трьох варіантах: «проникаючі технології» (застосовуються у процесі вивчення певних тем, розділів для розв'язання конкретних дидактичних завдань); «основні технології» (визначальні, особливо у складі технологій програмованої та дистанційної форм навчання тощо); «моно технології» (увесь процес навчання й управління, зокрема і всі види діагностики та моніторинг, що ґрунтується на використанні комп'ютера). Інформатизація навчально-виховного процесу передбачає широке використання у процесі вивчення навчальних предметів інформаційно-орієнтованих засобів навчання на базі сучасних комп'ютерів і телекомунікаційних мереж. До них належать інформатизація системи управління навчальним закладом, створення баз даних та переробка інформації, участь у міжнародних проектах тощо. Широке застосування інформаційно-комунікаційних технологій (програмоване навчання, експертні системи, мультимедіа, імітаційне моделювання, предметні комп'ютерні уроки) сприяє реалізації особистісно-орієнтованого підходу до учнів, поетапному засвоєнню знань, умінь і навичок.

Якість освітнього середовища: шкільне середовище має відповідати таким вимогам: забезпечити комфортні та безпечні умови навчання та праці; створити середовище вільне від дискримінації та насильства (протидія цькуванню); сформувати інклюзивний, розвивальний та мотивувальний до навчання освітній простір (універсальний дизайн, методики та технології роботи з дітьми з ООП, взаємодія батьків та ІРЦ тощо). Зразкове освітнє середовище – це відкритий та дружній до дитини простір, для створення

якого, потрібно налагоджувати взаємозв'язки як з батьками, так і дітьми, просити про зворотний зв'язок та ідеї щодо його покращення. Школа має стати простором, до якого хочеться йти і в якому приємно бути. Це середовище, в якому учні почуваються вмотивованими, потрібними й вислуханими, де культивують здоровий спосіб життя і вчать співпраці.

Мотивація учнів. Це важливий критерій, оскільки, якщо учень не вмотивований на навчальну та майбутню (навчальну / професійну) діяльність, важко чекати від нього високої якості знань і сформованості компетенцій. Щоб мотивувати учнів і спонукати їх виявити властивий їм потенціал існує безліч підходів та методик (див. рис. 2).

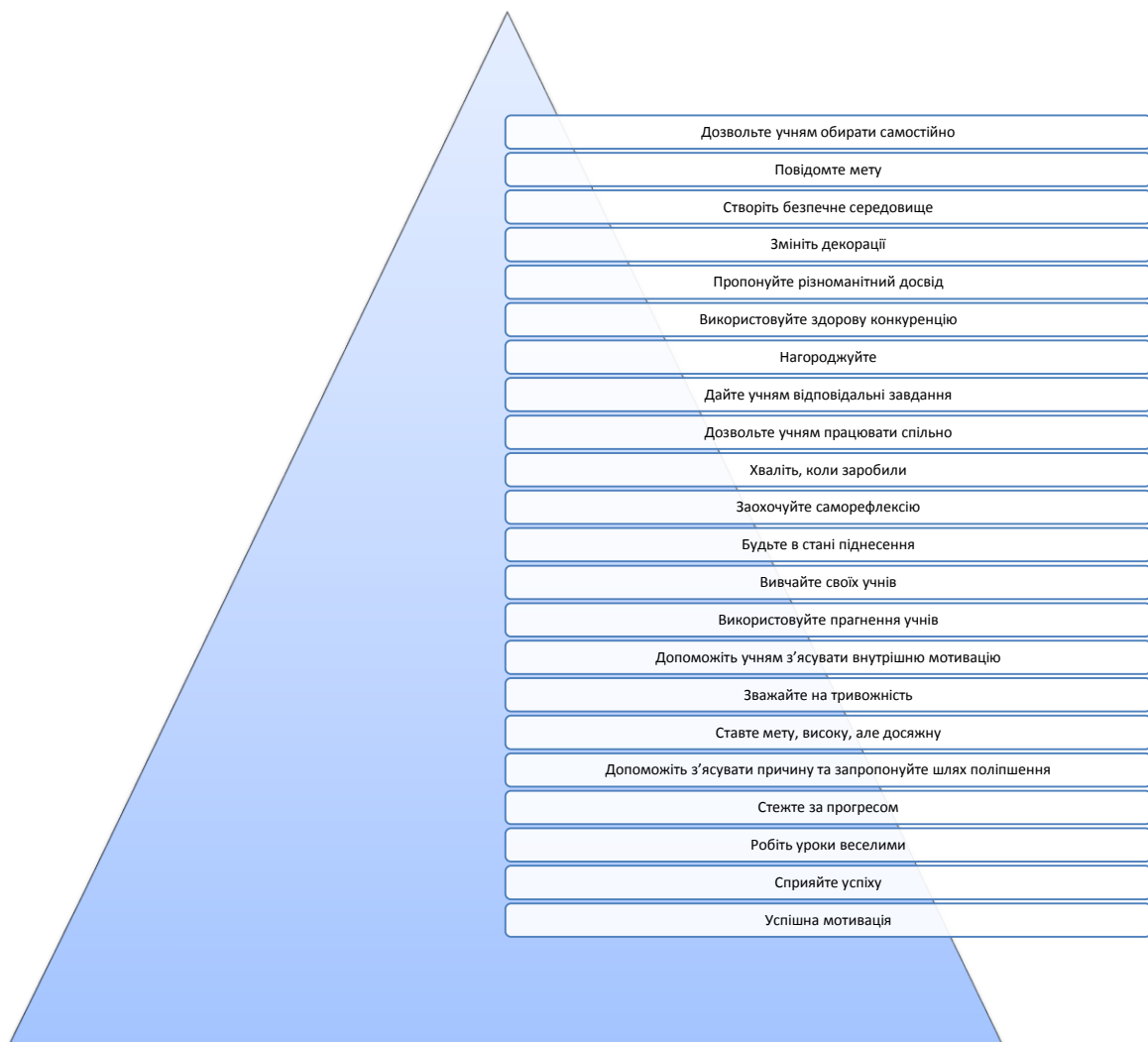

Рис. 2. Шляхи мотивації школярів до навчання

Якість моніторингу освітньої діяльності: моніторинг це ефективний засіб відбору, оброблення, зберігання інформації про діяльність педагогічної системи в конкретному напрямі, що дозволяє тривалий час відстежувати її стан, здійснювати корекцію навчально-виховного процесу та прогнозувати розвиток освітньої системи. Участь у зовнішніх моніторингах дозволяє виявити аспекти якості освітньої діяльності, які у нас ще недостатньо враховуються, або розвиваються.

При розбудові внутрішньої системи забезпечення якості необхідно спиратися на такі принципи:

1. Дитиноцентризм.
2. Автономія закладу освіти.
3. Цілісність системи управління якістю.
4. Постійне вдосконалення.
5. Вплив зовнішніх чинників.
6. Гнучкість і адаптивність.

Отже, якість освіти розглядається у нерозривній єдності якості процесу (діяльності) і якості результату. Якість освітньої діяльності є невід'ємною складовою якості освіти, яка залежить від якості освітнього середовища, включає якісні і кількісні характеристики освітнього процесу, якість професійної компетентності викладачів, якість організаційно-управлінської компетентності. Кожен заклад освіти має свої особливості – тип, рівень освіти, умови діяльності, фінансування, місцезнаходження, освітня програма тощо. Усі ці складові впливають на формування для кожного окремого закладу внутрішньої системи забезпечення якості освітньої діяльності і якості освіти. Запровадження внутрішньої системи забезпечення якості – стратегічне рішення школи, яке може допомогти поліпшити її загальну дієвість та забезпечити міцну основу для ініціатив щодо її ефективного та сталого розвитку.